

כוכבנית כריסטיאנה

גם גרמנית, אנגלית, צרפתית ואיטלקית

שחפת

שפעת

וחולשה כללית

כולם התחילו להיות חולים בזמן האחרון. השחפת האנגלית ויוויאן ליי סובלת מ... שחפת. מחלה לא נעימה בגילת - 53. בעלה לשעבר, סיר לורנס אויבוייה, שאושפז כחולה בשפעת, הוכרז, פתאום, כי חולה סרטן, אם כי הרופאים מקווים שזה מיקרה שעדיין ניתן לרפאותו. מליה פארק, האשה הצעירה מאד של פרנק סינטרה, גם כן אושפזה בבית החולים היורדי של הוליבורד, ארזו הלבונו. היא סר בלת מחולשה כללית. זה קרה לה אחרי ש שבה מלונדון, בה כיכבה בסרט הראשון. ואלוזבט טיילור סתם מעדה על סיי פון אניית הטילים שלה ופצעה את ברכה.

בדיחת

השבוע

● סילבי קשת ב"הארץ" בשם נציג ישראלי דמוני באו"ם: "קר סיגין שוחח בטלפון עם ג'ונסון. כל הזמן שמעו אותו אומר: נייט. נייט. נייט. נייט. דא. נייט. נייט. נייט. נייט. נייט. שאלו אותו אחרי-כך: על מה אמרת דא (ברוסית: כן)? אה, זהו אמר קוסיגין, זה היה כששאל אותי אם אני שומע היטב."

פסוקי

השבוע

● חתן פרסינובה, הכופר ש"י עגנון, על הצעת בניו להרוס את חומת העיר העתיקה: "בג'וריון אמר הרבה שטויות בחייו. הצעתו להרוס את החומה היא היותר גדולה."

● רביאלוף יצחק רבין במישך "בית אבי" אורי לרא כוונה די איש מסויים: "למדתי בבית שדברים גדולים לא נעשים עלידי אום אחר."

● יובל רבין (12), בנו של ה"רמטכ"ל: "המלחמה נרא עיפה אותי."

● נעמי שמר, על פגישותיה ב"חזית": "כבכמה חזיתות היתה המלחמה כמו שיבה לאהבה... כאילו כל אחד תיקן את שגיאות 1948 באופן אישי. מי שניגף ברמאללה - חזר ועלה על רמאללה. מי שנסג בשעתו מן העיר העתיקה, כבש או תה עכשיו."

אנשים

נאצר

מחכה

לרבין

קביעת השם הסופי למלחמת ששת הימים עברה כבר לידיים מיקצועיות. הבלשן והי מילונאי אברהם (מילון חדש) אבן יושן הציע פתרון פשוט: למלחמת תש"ח יש לקרוא מלחמת העצמאות, למלחמת תש"ה - מלחמת השיחור. ● בקביעה של שמות מסוג אחר לגמרי עסק בעל חנות לדגיניו בתל-אביב. כאשר הוא קיבל ה' שבוע משלוח של דגיניו טרופיים נדירים, השוחים במים כשראשיהם כלפי מעלה, הח' ליש לת להם את השם דגי ביג'י. ההסי בר שלו: הם נראים לו כאילו הם עומדים על הראש. ● באנשים נכבדים אחרים עסקה גם הזמרת יפה ויקוני. היא שבה ה' ביתה מסידרה אינסופית של הופעות בידור בפני חיילי צה"ל, והציגה לראווה את שני אותיות ההוקרה שמצאו חן בעיניה יותר מ' כל: אלה הם תמונה של המלך חוסיין, אותה קיבלה ממושל חברון, ותמונה של הפירמריש עבד אליהכים עאמר, אותה קיבלה ממושל רפיה. ● אגב, יפה ויקוני טוענת כי השלום באופק, ללא כל צל של ספק, כי הבית הכי מקובל על ה' חיילים מכל בתי הפיומונים שוימרה להם היה: נאצר מחכה לרבין, אי, אי, אי / ש' יחכה ולא יזוז / כי נבוא מאה אחוז / עוד תראו יבוא היום / יתחנן, ירצה שלום.

ביקיני

במקום

לשונות

למרות הודעת האישיות של המרשל טיטו בעניין, לא חסרה ישראל ידיים ביוגו סלביה. אחד מאלה הוא מילובאן צ'י-ריץ', המאמן של נבחרת הכדורגל הלאומי, מית, המבלה חופשת מולדת בביתו בבלי-גראד. במיברק שהגיע ארצה בראשית ה' שבוע, הבטיח כי ישוב בקרוב, שאל לשלו-גם של כדורגלני הנבחרת המגויסים, סיים במילים: "אני מקווה שהכל יהיה בסדר!" ● דרישת-שלום לישראל נתקבלה גם מ' שחקן-הקולנוע הגרמני הארדי קריגר, שביבלה לפני כמה שנים כמה ימים טובים ברחוב דיונגוף בתל-אביב. הוא לא היה יכול להתאפק ומסר יחד עם דרישת-השלום גם פרטים על הצלחות-הבכורה של בתו, כריסטיאנה בת ה'21. היא מככבת עכ' שיו בסרט-מתח בשם 48 שעות לאקאפולקו. התפקיד העיקרי של כריסטיאנה הבלונדית, כחולת-העיניים וארוכת-הרגליים הוא, כמוכך, לא להדגים את כשרונותיה הבלשניים (היא מדברת גרמנית, אנגלית, צרפתית ואיטלקית שוטפת) אלא את גופה הנעים, בביקיני.

הבחינה

של

ירוש-העצר

לא הכל עבר בשלום בפגישה ההיסטורית בין לינדון ג'ונסון לאלכסיי קוסיגין. דבר שלגמרי לא מצא חן בעיני הנשיא ה' אמריקאי, למשל, היה כאשר התזמורת פצ' חנה, בטעות, בהימנון הסובייטי, בדיוק כ' אשר הוא יצא ממכוניתו. ● זה עדיין עדיף על הגורל שעלה בחלקו של קוסיגין. בנוגע אליו הגיע איש גימטריא ירושלמי למסקנה שמניין האותיות של א. קוסיגין (240) שווה למניין האותיות של עמלק. ● על כל צרה שלא תבוא, נתפנה בשבת האחרונה אכא אבן מכל עיסוקיה, והלך לקבל את השבת בבית-כנסת ניו-יורקי. אולי זה רק מיקרה, אבל בית-הכנסת הזה נמצא בדיוק ממול לבניין המשלחת הסובייטית לאו"ם. ● ייתכן וגם זה מיקרה, אבל זה בוודאי מיקרה מבשר טובות. אוניברסיטת אוכספורד הודיעה כי הנסיך חסן, הידוע יותר כירוש-העצר של ירדן (ואחיו של ה' מלך חוסיין) עמד בבחינות לתואר הראשון בלשונות מורחבות. אחד המיקצועות, עליהם גבר הנסיך הירדני: הלשון העברית. ● ירוש-עצר שהיה עסוק מאד השבוע גם כן היה ג'ון קנדי הצעיר (6). הוא התחיל את חופשת הקיץ שלו בחברת אמו, ז'ק' לין, ואחותו קארולין (9). את החופשה הם מבליים באירלנד המוריקה והעיסוק ה' עיקרי של הקנדים הוא רכיבה.

קולנוע

ישראל

היום

הקצר ביותר

החל ממאנדי רייס-דייוויס וכלה בדתיים מ' מאה-שערים, וערבים מהעיר העתיקה. כולם יספרו לו על המלחמה. על מה שעבר עלי-הם, ומכל העדויות החיות האלה, בעזרת צילומים אמיתיים של קרבות, הוא יעשה סרט אחד.

● ג'יל (לעולם לא ביום ראשון) ראפן יעשה סרט דוקומנטרי פשוט, חן שימוש בצילומים אמיתיים.

● סם (אל סיד) ברונסטון, שצריך להגיע ארצה בסוף השבוע, החליט שכאן הוא יחליט מה לעשות מהנושא. הוא עדיין לא יודע.

התסריטאים והבמאים הישראליים יעשו אם זה הרבה יותר בפירוט, ובארכיות:

● חיים חפר כותב תסריט על ירו-שלים. על ירושלים עיר פרוות. משהו כמו רומא עיר פרוות. של רוכרטו רוסוליני. וכן התחילו לעבוד אורי זוהר, אלכס' מסיס ודן בן-אמוץ.

התוחתים עוד לא השתתקו - והמוזות כבר רועמות. והרעש כל כך גדול, עד ש' קשה ממש לשמוע מה הן אומרות. כבר עשרים וחמישה במאים ישראליים הגישו בקשות להשתמש בתומר המוסרט של יחידת ההסרטה בצה"ל, וזה מלבד כל הבמאים הורים שביקשו זאת. הם כולם רוצים להסריט את המלחמה, וכל אחד בצורה אחרת:

● ג'ון (זארג'ינג) שלזינגר, הגיע ארצה השבוע על מנת לעשות כאן סרט דוקומנטרי, בן שעה, בעזרתו הכספית של הארי זצ'מן, מפיק הגיימס בונדים. ב' סרט זה הוא יראיין דמויות שונות בארץ,

מי הוא מי

הבטח לה כז דבר (אלנבי, תל-אביב; ארצות-הברית) אין דבר יותר קשה מאשר להבדיל בין סרט-אמריקאי-על-מין-ופסיכולוגיה אחד ממשהו. ככולם יש פסיכיאטר מתוסבך. כי אם הוא לא מתוסבך - זה לא מצחיק, והפסיכיאטר הזה אוהב בחורה אמריקאית צנועה וישרה, אבל זה קצת קשה לה, כי הוא אוהב גם את האמא שלו. הבחורה האמריקאית הצנועה והישרה לא עושה מעשים רעים, כמו לבגוד בבעלה או להתנשק איתו לפני החתונה, כי אחרת הקהל האמריקאי לא יאהב אותה. אבל כזי שהקהל האמריקאי יוכל גם ליהנות, חוץ מאשר לאהוב את הגיבורה שלו, היא כמעט עושה את כל זה. להסתיר את הפורנוגרפיה. היא כמעט עושה-את-זה עם בחור יפהפה שיהיה בסוף בעלה, אבל רק בסוף. הבחור הטוב והיפה הזה הוא גם מוכשר והכל, אלא שלמען פרנסתו הוא צריך לעסוק בפורנוגרפיה, ובהזדמנות זו מראים כמה בחורות לא טובות, ערומות ומתנשקות. הבחור צריך כל הזמן להסתיר את הפורנוגרפיה שלו, והבחורה צריכה להסתיר את הילד שלה, שמפריע לה להתחתן. מזה נובע ההומור של הסרט.

רוח עם סדון לבן

אופרה בגרוש (בני-יהודה, תל-אביב; גרמניה-צרפת) נראה כמו סרט וינאי כי יש שם אנשים מתוקים עם לחיים ורודות ושפתיים אדומות שרוקדים כל הזמן כזי בסרט וינאי. אבל לעומת זאת הוא מתנהג כמו סרט טורקי, כי האנשים הללו נעצרים כל פעם כדי לשר או להסביר את הבעיות שלהם, כמו בסרט טורקי. הבעיות שלהם, זה שהם סובלים מכאבי-לב, למרות שהם נראים כאילו הם סובלים

"אופרה בגרוש"

מתוך הקבר, בסדון לבן

מכאבי-בטן. כל קשר בין הסרט הנוכחי לבין מחזהו הנפלא של ברקט, על התי-העולם-החתון, הוא דמוני בהחלט. ואני במקום ברטולט ברקט לא הייתי מתהפכת לי בשקט בקברי, אלא הייתי יוצאת משם, עטופה בסדון לבן, והייתי מפחידה ככה את הבמאי וכל עוזריו שהם לא היו מעיזים יותר, אף פעם בחיים שלהם לעשות עוד סרטים.

אני ממליצה על:

הנאהבים (נת, תל-אביב), המשימה ברזין (זמיר, תל-אביב), גמביט (אילת, תל-אביב), על גברים ונשים (רמתי-אביב, תל-אביב), המלחמה נגמרה (רון, ירושלים), גבר ואשה (הבירה, ירושלים), בנות השמן (תמר, חיפה).